

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

žalobce: V. L., IČO: ...,
sídlem R. 3193/39, x,
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 400 11 Praha 4,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Řetězová 2, 405 01 Děčín I,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2716/DS/2016,
JID: 102121/2016/KUUK/Bla,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2716/DS/2016, JID: 102121/2016/KUUK/Bla, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2716/DS/2016, JID: 102121/2016/KUUK/Bla, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru přestupků v dopravě, (dále jen „magistrát“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. MM/OK/PD/8991/15/R. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) uložil žalobci pokutu 8 700 Kč za správní delikt podle § 125f odst. 1 téhož zákona spočívající v tom, že žalobce jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Skutek spočíval v tom, že „ 1) dne 13. 12. 2014 v 09:42:02 hodin, v ulici Masarykova - Rondel, směr Všebořice v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič ve vozidle tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km-h nebo mimo obec o méně než 30km-h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 66 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 2) dne 10. 03. 2015 v 08:42:54 hodin, v ulici Masarykova - Rondel, směr Všebořice v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km-h nebo mimo obec o méně než 30km-h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 69 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 66 km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 3) dne 16. 03. 2015 ve 14:09:10 hodin, v ulici Masarykova - Rondel, směr Všebořice v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km-h nebo mimo obec o méně než 30km-h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 65 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 4) dne 21. 03. 2015 v 18:20:35 hodin, v ulici Klíšská, směr Ovčí vrch v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km-h nebo mimo obec o méně než 30km-h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 65 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o silničním provozu). 5) dne 12. 04. 2015 v 16:41:23 hodin, v ulici Klíšská, směr Ovčí vrch v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30km/h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 67 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 64km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 6) dne 03. 05. 2015 ve 12:19:28 hodin, v ulici Klíšská, směr Ovčí vrch v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30km/h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 69 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 66 km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 7) dne 26. 05. 2015 v 18:20:08 hodin, v ulici Masarykova Rondel, směr Všebořice v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič ve vozidle tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30km/h. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/hod., mu byla radarem naměřena rychlost 65 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/hod., mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/hod. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 8) dne 01. 06. 2015 v 15:59:13 hodin, v ulici Masarykova Rondel, směr Všebořice, v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30km/h a více. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/h, mu byla naměřena rychlost 82 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 79 km/h. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 9) dne 06. 06. 2015 v 15:08:41 hodin, v ulici Masarykova Rondel, směr Všebořice, v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič Vámi provozovaného vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30km/h a více. V úseku, kde nejvyšší dovolená rychlost je 50 km/h, mu byla naměřena rychlost 87 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 84 km/h. Tím porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 10) dne 25. 01. 2015 v 08:10 hodin v ulici Rabasova v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič ve Vámi provozovaném vozidle tovární značky BMW, registrační značky „X“, se neřídil pravidly silničního provozu na pozemních komunikacích, neboť s vozidlem zastavil/stál před vjezdem na pozemní komunikaci z polní nebo lesní cesty nebo z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Tím porušil ustanovení § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 11) dne 01. 03. 2015 v 08:00 hodin v ulici Rabasova v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič ve Vámi provozovaném vozidle tovární značky

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

BMW, registrační značky „X“, porušil povinnosti účastníka na pozemních komunikacích, neboť nerespektoval svislé dopravní značení B28 „Zákaz zastavení“. Tím porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (§125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 12) dne 20. 04. 2015 ve 22:30 hodin v ulici Hilarova v Ústí nad Labem, blíže neustanovený řidič ve Vámi provozovaném vozidle tovární značky BMW, registrační značky „X“, se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, neboť neoprávněně zastavil a stál s vozidlem na chodníku. Tím porušil ustanovení ust. § 25 odst. 1 písm. a) v návaznosti na § 53 odst. 2 silničního zákona a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu). 13) dne 09. 05. 2015 v 08:00 hod. v ulici Rabasova, v Ústí nad Labem blíže neustanovený řidič ve Vámi provozovaném vozidle tovární značky BMW registrační značky „X“, se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích, neboť zastavil a stál ve vjezdu/výjezdu na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci. Tím porušil ustanovení § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (§ 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu).“ Magistrát současně podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také uvedené rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobce namítal, že řízení o správním deliktu bylo zahájeno v rozporu s § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, když magistrát zahájil řízení s provozovatelem vozidla, aniž by učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalobce v reakci na poučení obsažené ve výzvě správního orgánu k úhradě určené částky, v případě skutků pod bodem 1) - 6) a 8) - 12) výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně sdělil magistrátu totožnost řidiče vozidla (pan Y.) včetně jeho bydliště a legitimně očekával, že správní orgán zahájí řízení o přestupku s touto osobou. Pokud oznámený řidič nereagoval na výzvu k podání vysvětlení, měl podle žalobce magistrát povinnost pokračovat v šetření přestupku např. předvolat oznámeného řidiče k podání vysvětlení opětovně, případně přistoupit k pořádkovým opatřením. Správnímu orgánu nadto nic nebránilo předvolat k podání vysvětlení žalobce jako provozovatele vozidla. O skutečnosti, že řízení o přestupku s oznámeným řidičem zahájeno nebylo, se žalobce dozvěděl až ve chvíli, kdy magistrát zahájil řízení o správním deliktu. V daný okamžik již nemohl předkládat další důkazy na podporu svého tvrzení (např. smlouvu o výpůjčce), neboť správní orgán by již přestupkové řízení nezačal. Žalobce konstatoval, že povinností magistrátu bylo podniknout veškeré možné kroky ke zjištění pachatele přestupku za situace, kdy měl k dispozici nijak nezpochybněné vyjádření provozovatele o identitě řidiče. Dodal, že postup magistrátu vnímá jako účelový, neboť buď žalobce pravdivě označil osobu řidiče, proti němuž měl správní orgán vést přestupkové řízení, nebo jeho totožnost uvedl nepravdivě a správní orgán měl vést řízení pro porušení § 10 písm. d) zákona o silničním provozu proti žalobci. Dále podotkl, že magistrát nerespektoval subsidiární charakter správního deliktu provozovatele vozidla, když nezjišťoval totožnost pachatele přestupku, a tím zásadně krátil práva žalobce. V případě skutků pod bodem 7) a 13) výroku rozhodnutí správního orgánu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

I. stupně žalobce na doručenou výzvu magistrátu k úhradě určené částky, potažmo sdělení totožnosti řidiče nijak nereagoval. Správní orgán I. stupně tak měl povinnost pokračovat v šetření přestupku (např. tím, že by žalobce vyzval k podání vysvětlení). V opačném případě bylo odložení přestupku proti řidiči podle ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) předčasné. Dle žalobce nemůže prosté poučení o možnosti sdělit osobu řidiče obsažené v neformálním přípisu nahrazovat autoritativní stanovení této povinnosti ve smyslu ust. § 10 odst. 4 téhož zákona – pokud by v tomto směru byl vyzván, totožnost řidiče by magistrátu sdělil. Dále podotkl, že správní orgán I. stupně zcela ignoroval subsidiární charakter správního deliktu provozovatele vozidla a nepokoušel se nijak zjišťovat pachatele přestupku.

4. Podle žalobce nebylo ve výroku rozhodnutí magistrátu dostatečně popsáno místo spáchání přestupku ve smyslu § 77 zákona o přestupcích (viz specifikace místa spáchání „v Ústí nad Labem v ulici Masarykova Rondel, směr Všebořice“ a „v ulici Klíšská, směr Ovčí vrch v Ústí nad Labem“). K tomu odkázal na § 77 zákona o přestupcích a na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 111/2015, 9 As 80/2014 a 4 As 28/2010, které obsáhle citoval.
5. V případě skutků pod bodem 1) - 9) výroku rozhodnutí magistrátu konkrétně namítal, že ulice „Masarykova Rondel“ se v Ústí nad Labem nenachází, ulice Masarykova má délku cca 4,5 km a přestupek se mohl odehrát kdekoli v rozmezí 4,5 km, obdobně i ulice Klíšská prochází městem v délce cca 2 km. Na obou jmenovaných ulicích platí v různých jejich úsecích odlišná úprava rychlosti a z rozhodnutí není přezkoumatelné, zda bylo vozidlo měřeno v úseku, kde platí nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, nebo dopravní značkou stanovená rychlost 70 km/h. Magistrát byl povinen specifikovat místo spáchání přestupku např. uvedením čísel popisných domů, v jejichž blízkosti se přestupky staly.
6. V případě skutků pod bodem 10), 11) a 13) výroku rozhodnutí magistrátu měl žalobce neoprávněně zastavit a stát na jeden kilometr dlouhé ulici Rabasova, pokaždé jiným způsobem a pravděpodobně i na jiném místě, kteréžto mělo být ve výroku jasně specifikováno, a to i za situace, že by místo bylo určitelné z fotografií ve spise založených. Například u přestupku ze dne 9. 5. 2015 (skutek pod bodem 13 výroku rozhodnutí magistrátu) měl řidič vozidla stát ve vjezdu/výjezdu, žalobce měl právo na uvedení čísla popisného domu, u jehož vjezdu byl přestupek spáchán v enunciatu rozhodnutí, aby měl možnost se přesvědčit, jestli takový výjezd vůbec existuje.
7. Dále žalobce namítal, že správní orgány nijak neprokázaly, že by řidič vozidla parkoval na chodníku. Tato skutečnost vyplývá pouze z úředního záznamu, který nemůže být považován za důkazní prostředek, v této souvislosti citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, sp. zn. 1 As 96/2008. Taktéž poukázal na skutečnost, že ani fotografie z místa spáchání údajného přestupku obsažené ve spisovém materiálu s jistotou nezachycují protiprávní jednání řidiče, správní orgán měl do spisu založit např. katastrální mapu, z níž by plynulo, že se v daném místě nachází chodník. Pokud by žalobcovo vozidlo bylo zaparkováno mimo pozemní komunikaci, jednalo by se o přestupek podle zákona o přestupcích, jehož spáchání nenaplnňuje skutkovou podstatu správního deliktu provozovatele vozidla.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Podle žalobce ho postup magistrátu, který před vydáním rozhodnutí nenařídil ústní jednání, při němž by bylo provedeno dokazování za osobní účasti žalobce, zkrátil na jeho právu podle čl. 6 odst. 1 a odst. 3 písm. c) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce uvedl, že má právo na to, aby věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Podle žalobce má obviněný ze správního deliktu obdobná práva jako obviněný z přestupku nebo trestného činu, neboť obvinění ze správního deliktu provozovatele vozidla spadá do pojmu trestních obvinění. V takovém případě je nutné v analogii s ustanovením § 2 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů a s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích konat ústní jednání a aplikovat čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. K tomu odkázal na rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 15 A 14/2015, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 30 A 56/2014 a rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 139/2015. Nenařízení jednání označil žalobce za zásadní pochybení, neboť provozovatel vozidla, který nese objektivní odpovědnost, nemůže předkládat žádná skutková tvrzení, protože na místě spáchání přestupku zpravidla nebyl, a tedy může vycházet toliko z prováděných důkazů.
9. I kdyby magistrát seznal, že nebylo nezbytné nařizovat ústní jednání, měl podle žalobce provést dokazování za jeho osobní účasti. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí musí být podle § 50 odst. 1 správního řádu podloženo důkazy, jinak je nezákonné. Pokud bylo rozhodnutí opřeno o důkaz provedený bez přítomnosti žalobce, byl krácen na svém právu na spravedlivé řízení. Podle žalobce porušily správní orgány zásadu bezprostřednosti, když prováděly dokazování v jeho nepřítomnosti. Dodal, že podle § 51 odst. 2 správního řádu měl právo být vyzooměn o možnosti účastnit se dokazování mimo ústní jednání. K tomu odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 57 A 51/2014, podle kterého nelze akceptovat výklad, že by dokazování bylo možné nahradit výzvou a poučením podle § 36 odst. 3 správního řádu. Podle žalobce ve spisu absentuje jakýkoli protokol o provedeném dokazování. Žalobce tak měl za to, že magistrát vůbec dokazování neprováděl, tudíž jednal v rozporu s § 51 a násl. správního řádu. Poznamenal, že objektivní odpovědnost nelze vnímat tak, že není zapotřebí nic dokazovat. Naopak, v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla je nutné důkladně zjistit skutkový stav a prokázat, zda se jedná, či nejedná o přestupek.
10. Žalobce rovněž uvedl, že uložená sankce 8 700 Kč byla nezákonná, neboť v souladu s § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu ve spojení s § 125g odst. 3 téhož zákona měla být pokuta uložena v rozmezí od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Rozhodnutí magistrátu je tak stíženo zásadní vadou představující důvod pro zrušení rozhodnutí.
11. Namítal také, že správní delikt provozovatele vozidla je již promlčen. Podle žalobce správní řád ani zákon o silničním provozu nestanoví lhůtu k projednání tohoto deliktu, který musí vykazovat znaky přestupku (srov. § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu), avšak po uplynutí roční lhůty tyto znaky vykazovat nemůže, neboť jediným znakem přestupku po jednom roce od jeho spáchání je jeho neprojednatelnost. K tomu žalobce odkázal na metodiku Ministerstva dopravy č. j. 8/2013-160/OST/5 a podotkl, že legitimně očekával, že žalovaný řízení zastaví, a proto napadené rozhodnutí pokládá za překvapivé. Pokud existuje veřejně dostupná metodika Ministerstva dopravy, která je stále účinná, je

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podle žalobce v rozporu s principem právní jistoty, pokud správní orgány rozhodují v rozporu s tímto pokynem nadřízeného orgánu.

12. Závěrem žalobce namítl, že samotná skutková podstata správního deliktu provozovatele vozidla a především pak povinnost stanovená v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je v rozporu s Ústavou České republiky, ústavními principy a základními právy. Akcentoval, že uvedené ustanovení zakotvuje presumpci odpovědnosti provozovatele vozidla za jednání řidiče při užití vozidla, jehož je provozovatelem, a obsahuje tak pravidlo vyžadující nespornitelné chování, neboť provozovatel vozidla zpravidla není schopen ovlivnit chování řidiče, tedy zajistit, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost, neboť správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu s platnými právními předpisy a jejich rozhodnutí vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Rekapituloval průběh správního řízení a k jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující. K námitce nedostatečného postupu magistrátu stran podniknutí veškerých možných kroků ke zjištění totožnosti pachatele přestupku žalovaný upozornil, že byl projednáván správní delikt provozovatele vozidla, z oznámení vyplynulo, že porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jednalo o neoprávněné zastavení či stání, porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle zákona o silničním provozu a porušení pravidel nemělo za následek dopravní nehodu. Proto byl žalobce jako provozovatel vozidla vyzván k úhradě určené částky, kdy měl možnost sdělit správnímu orgánu I. stupně totožnost pachatele přestupku nebo zaplatit do 15 dnů určenou částku, což neučinil. Jelikož magistrát v zákonné lhůtě pachatele přestupku nezjistil, přestupek odložil a zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. V této fázi již nelze vést přestupkové řízení, tudíž se žalovaný odmítl vyjadřovat k námitkám týkajícím se přestupků jako takových.
14. Žalovaný k námitce absence ústního jednání a dokazování (neuplatnění zásady bezprostřednosti) uvedl, že žalobce byl vždy vyzván k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, kde mohl uplatnit svá práva, pokud se domníval, že magistrát pochybil, nic mu nebránilo rozporovat jeho závěry v rámci správního řízení. Toto však neučinil, proti napadenému rozhodnutí podal pouze blanketní odvolání, které ani k výzvě nedoplnil a veškeré námitky uplatnil až v žalobě. Procesní strategii žalobce spočívající v pasivitě po celou dobu správního řízení považoval žalovaný za účelovou a obstrukční, sledující cíl zdržet průběh správního řízení, k tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 1 As 83/2013, a ze dne 23. 4. 2015, sp. zn. 2 As 215/2014.
15. Námitky týkající se správního deliktu provozovatele vozidla žalovaný souhrnně označil za neopodstatněné, neboť správní orgány obou stupňů postupovaly dle zákona. Příkladem k námitce neústavnosti § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu podotkl, že zákonná úprava správního deliktu provozovatele vozidla je stále platná a účinná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Závěrem žalovaný konstatoval, že žalobce nebyl v průběhu řízení zkrácen na svých právech, když se mohl s kompletním spisovým materiálem seznámit ještě před vydáním rozhodnutí, v rámci kterého mohl požadovat úkony namítané v žalobě.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Nepřisvědčil však všem žalobním bodům.
20. Z předložených, původně třinácti samostatných, správních spisů zjistil soud následující rozhodné skutečnosti. Z výstupu automatizovaného technického prostředku používaného při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, který magistrát obdržel dne 24. 2. 2015 od provozovatele tohoto systému, vyplynulo podezření ze spáchání přestupku dne 13. 12. 2014 (skutek pod bodem 1) řidičem motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“; součástí výstupu byly 2 fotografie dokumentující spáchání přestupku. Z výstupu téhož zdroje, jenž byl magistrátu doručen dne 2. 6. 2015, bylo zřejmé podezření ze spáchání přestupku dne 10. 3. 2015 (skutek pod bodem 2) řidičem motorového vozidla totožné tovární i registrační značky; součástí výstupu byly 2 fotografie dokládající spáchání přestupku. Z výstupu automatizovaného technického prostředku používaného při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, doručeného magistrátu dne 29. 5. 2015 od provozovatele tohoto systému, bylo patrné podezření ze spáchání přestupku dne 16. 3. 2015 (skutek pod bodem 3) řidičem motorového vozidla stejné tovární i registrační značky; součástí výstupu byly 2 fotografie zachycující spáchání přestupku. Z výstupu automatizovaného technického prostředku používaného při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, jenž byl magistrátu doručen dne 29. 5. 2015 od provozovatele tohoto systému, vyplynulo podezření ze spáchání přestupku dne 21. 3. 2015 (skutek pod bodem 4) řidičem motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“; součástí výstupu byly 2 fotografie zachycující spáchání přestupku. Z výstupu téhož zdroje doručeného magistrátu dne 5. 6. 2015 od provozovatele tohoto systému, bylo zřejmé podezření ze spáchání přestupku dne 12. 4. 2015 (skutek pod bodem 5) řidičem motorového vozidla tovární značky BMW,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

registrační značky „X“; součástí výstupu byly 2 fotografie dokumentující spáchání přestupku. Z výstupu automatizovaného technického prostředku používaného při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, který magistrát obdržel dne 24. 6. 2015 od provozovatele tohoto systému, vyplynulo podezření ze spáchání přestupku dne 3. 5. 2015 (skutek pod bodem 6) řidičem motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“; součástí výstupu byly 2 fotografie zachycující spáchání přestupku. Z výstupu téhož zdroje doručeného magistrátu dne 11. 8. 2015 od provozovatele tohoto systému, bylo zřejmé podezření ze spáchání přestupku dne 26. 5. 2015 (skutek pod bodem 7) řidičem motorového vozidla shora uvedené tovární i registrační značky; součástí výstupu byly 2 fotografie zachycující spáchání přestupku. Z výstupu téhož zdroje, jenž magistrát obdržel dne 22. 7. 2015 od provozovatele tohoto systému, vyplynulo podezření ze spáchání přestupku dne 1. 6. 2015 (skutek pod bodem 8) řidičem motorového vozidla shora uvedené tovární i registrační značky; součástí výstupu byly 2 fotografie dokumentující spáchání přestupku. Z výstupu automatizovaného technického prostředku používaného při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích doručeného magistrátu dne 22. 7. 2015 od provozovatele tohoto systému, vyplynulo podezření ze spáchání přestupku dne 6. 6. 2015 (skutek pod bodem 9) řidičem motorového vozidla shora uvedené tovární i registrační značky; součástí výstupu byly 2 fotografie dokládající spáchání přestupku.

21. Magistrát obdržel dne 5. 2. 2015 od Městské policie Ústí nad Labem oznámení o podezření ze spáchání přestupku spáchaného dne 25. 1. 2015 (skutek pod bodem 10); k tomuto oznámení byly připojeny 4 fotografie dokumentující spáchání přestupku. Dne 13. 3. 2015 mu pak od stejného subjektu bylo doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku, jenž měl být spáchán dne 1. 3. 2015 (skutek pod bodem 11); k tomuto byly přiloženy 3 fotografie dokládající spáchání přestupku. Dne 13. 5. 2015 správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie Ústí nad Labem oznámení o podezření ze spáchání přestupku, který měl být spáchán dne 20. 4. 2015 (skutek pod bodem 12); k tomuto byly přiloženy 2 fotografie zachycující spáchání přestupku. Konečně dne 18. 5. 2015 mu bylo od totožného subjektu doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku, který měl být spáchán dne 9. 5. 2015 (skutek pod bodem 13); k tomuto oznámení byly připojeny 4 fotografie dokumentující spáchání přestupku.
 22. Dotazem na registr vozidel bylo zjištěno, že provozovatelem obou shora specifikovaných vozidel byl žalobce. Magistrát ho proto výzvami k zaplacení určené částky ze dne 26. 2. 2015, 10. 6. 2015, 12. 6. 2015 (dvě výzvy), 11. 6. 2015, 1. 7. 2015, 13. 8. 2015, 22. 7. 2015, 23. 7. 2015 a ze dne 20. 2. 2015, 22. 4. 2015, 22. 5. 2015, 19. 8. 2015 vyzval ve lhůtě patnácti dnů k úhradě určené částky 500 Kč, 1 000 Kč, 500 Kč, 500 Kč, 500 Kč, 1 000 Kč, 500 Kč, 1 500 Kč, 1 500 Kč, 300 Kč, 300 Kč, 300 Kč a 300 Kč nebo ke sdělení totožnosti řidiče vozidla.
 23. Na tuto výzvu žalobce prostřednictvím svého zástupce v případě skutku 1) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 13. 3. 2015, v případě skutku 2) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 30. 7. 2015, v případě skutku 3) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 30. 7. 2015, v případě skutku 4) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 21. 7. 2015, v případě skutku 5) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 27. 7. 2015, v případě skutku 6) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 27. 7. 2015, v případě skutku 8) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 30. 7. 2015, v případě
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

skutku 9) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 27. 7. 2015, v případě skutku 10) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 6. 8. 2015, v případě skutku 11) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 4. 8. 2015, v případě skutku 12) výroku rozhodnutí reagoval podáním ze dne 3. 8. 2015, v nichž naprosto shodně uvedl, že předmětné vozidlo řídil pan L. Y. Ze sdělení Ministerstva vnitra České republiky ze dne 4. 9. 2015 zaslaného správnímu orgánu prvního stupně k jeho žádosti, je patrné, že L. Y. byl z území České republiky vyhoštěn od 27. 4. 2011 do 22. 10. 2014 a v současné době není dle cizineckého informačního systému hlášen k pobytu. U skutků pod bodem 7) a 13) výroku rozhodnutí žalobce na výzvu nereagoval.

24. Usnesením ze dne 16. 11. 2015, sp. zn. MM/OK/PD/33891/15/U, magistrát dle ustanovení § 140 odst. 1 správního řádu spojil dosud samostatně vedená řízení o skutcích uvedených pod bodem 7) a bodem 13) výroku rozhodnutí a téhož dne vydal příkaz, jímž provozovateli uvedeného vozidla uložil pokutu ve výši 800 Kč. Dne 24. 11. 2015 podal zmocněnec žalobce proti uvedenému příkazu blanketní odpor a zároveň požádal o sdělení jmen oprávněných úředních osob ve věci, aby mohl případně vznést námitku podjatosti, podání však nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem. Dne 30. 11. 2015 doručil zmocněnec žalobce odpor totožného znění podepsaný uznávaným elektronickým podpisem. Jelikož připojená plná moc udělená zmocněnci neobsahovala podpis zmocnitele - žalobce, magistrát ho dne 9. 12. 2015 vyzval k doplnění podpisu. Na to zmocněnec žalobce reagoval, kromě vyhovění požadavku i doručením vyjádření k řízení ze dne 11. 12. 2015, v němž uvedl, že v předmětné době měl vozidlo k užívání a řídil A. al A., narozen „X“, trvale bytem „X“, s doručovací adresou (faktickým pobytem, který provozovateli uvedl ve smlouvě o nájmu dopravního prostředku) „X“. Výzvou k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 16. 12. 2015 byl žalobce informován o ukončení shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí stran skutků pod body 7) a 13) výroku rozhodnutí a byl mu stanoven termín k nahlédnutí do spisu ve dnech 12. 1. - 13. 1. 2016 v době od 8:00 do 11:00 hodin a od 13:00 do 15:00 hodin.
25. Ohledně skutků pod body 1), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 11), 12) výroku rozhodnutí předvolal magistrát oznámeného řidiče k podání vysvětlení podle § 60 přestupkového zákona na den 19. 10. 2015 zásilka se však správnímu orgánu I. stupně vrátila s poznámkami doručovatele „adresát neznámý“, „nemá schránku“, a proto dne 19. 11. 2015 přistoupil k odložení věci ve smyslu ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích stran skutků 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 11), 12). Usnesením ze dne 26. 11. 2015, sp. zn. MM/OK/PD/8991/15/U, byla spojena řízení o skutcích uvedených pod bodem 1) – 6) a pod bodem 8) – 12) výroku rozhodnutí.
26. Dne 26. 11. 2015 vydal magistrát příkaz, jímž uložil provozovateli uvedeného vozidla za spáchání skutků pod bodem 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 11), 12) výroku rozhodnutí pokutu ve výši 8 900 Kč. Dne 4. 12. 2015 podal zmocněnec žalobce proti uvedenému příkazu blanketní odpor a zároveň požádal o sdělení jmen oprávněných úředních osob ve věci, aby mohl případně vznést námitku podjatosti, podání však nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem. Dne 9. 12. 2015 doručil zmocněnec žalobce odpor totožného znění podepsaný uznávaným elektronickým podpisem. Výzvou k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 16. 12. 2015 byl žalobce informován o ukončení shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí ohledně skutků pod body 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 9), 10), 11), 12) výroku rozhodnutí a byl mu stanoven Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

termín k nahlédnutí do spisu ve dnech 12. 1. - 13. 1. 2016 od 8:00 do 11:00 hodin a od 13:00 do 15:00 hodin.

27. Usnesením ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. MM/OK/PD/8991/15/U, správní orgán I. stupně spojil řízení o skutcích uvedených pod bodem 1) – 13) výroku rozhodnutí (nově tedy došlo i ke spojení skutků uvedených pod bodem 7) a 13) výroku rozhodnutí). Dne 28. 1. 2016 vydal magistrát rozhodnutí č. j. MM/OK/PD/8991/15/R. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce, prostřednictvím svého zmocněnce, dne 15. 2. 2016 blanketní odvolání, které nebylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem. Obecný zmocněnec žalobce byl následně magistrátem vyzván k doplnění odvolání, a to ve lhůtě pěti dnů ode dne doručení výzvy. Dne 22. 2. 2016 podal zmocněnec blanketní odvolání zcela stejného obsahu, tentokrát opatřené uznávaným elektronickým podpisem, které ani později nedoplnil. Dne 29. 6. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jež dne 1. 7. 2016 nabylo právní moci.
15. Soud shledal důvodnou námitku žalobce, že magistrát zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, aniž byly naplněny podmínky § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, když u skutků pod bodem 7) a pod bodem 13) výroku rozhodnutí nedošlo k odložení věci.
16. Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *se právnická nebo fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
17. Dle § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.*
18. Podle § 125g odst. 1 téhož zákona, *je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za správní delikt podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za správní delikt podle § 125f odst. 5.*
19. Dle § 125h odst. 1 téhož zákona *obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a porušení je možné projednat uložení pokuty v blokovém řízení. Dle odst. 5 citovaného ustanovení platí, že je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, obecní úřad obce s rozšířenou působností věc odloží. V opačném případě obecní úřad s rozšířenou působností pokračuje v šetření přestupku. O tomto postupu poučí obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele vozidla ve výzvě podle odstavce 1. Dle odst. 6 citovaného ustanovení platí, že neuhradí-li provozovatel vozidla určenou částku, může obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který jej vyzval k uhrazení určené částky, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Toto sdělení se považuje za podání vysvětlení. O tomto postupu poučí obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele vozidla ve výzvě podle odstavce 1.*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. Ze shora uvedené právní úpravy tak vyplývá, že pro možnost vést řízení o správním deliktu provozovatele vozidla subsidiárně namísto řízení o přestupku řidiče daného vozidla je nutno splnit několik podmínek, které vyčerpávajícím způsobem shrnul Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl ÚS 15/16, dostupném na <http://nalus.usoud.cz>. V něm Ústavní soud konstatoval, že „je třeba rozlišovat mezi obecnou povinností provozovatele vozidla podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a mezi jeho odpovědností za na tuto povinnost navazující správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, která ovšem nevzniká bez dalšího, nýbrž je vázána na splnění dalších podmínek. Provozovatel vozidla odpovídá za správní delikt v případě, že porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle zákona o silničním provozu [§ 125f odst. 2 písm. b)] a nebyla při něm spáchána dopravní nehoda [§ 125f odst. 2 písm. c)]. [...] Další omezení odpovědnosti vyplývá fakticky ze zvláštní procesní úpravy, kterou zákon o silničním provozu stanoví pro ‚projednání správního deliktu provozovatele vozidla‘ (§ 125f odst. 4), respektive pro zahájení ‚řízení o uložení pokuty za správní delikt podle § 125f‘ (§ 125g odst. 1). Obecní úřad obce s rozšířenou působností vede šetření, kdo se jako řidič vozidla dopustil jednání, které vykazuje znaky přestupku. Pokud je mu osoba řidiče známá nebo je zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku [§ 125h odst. 1 písm. b)], pak toto řízení proti ní zahájí. V opačném případě pokračuje v šetření přestupku s tím, že je-li možné jej projednat v blokovém řízení [§ 125h odst. 1 písm. c)], zašle provozovateli vozidla výzvu k uhrazení částky odpovídající pokutě udělené v blokovém řízení, a to do 15 dnů ode dne jejího doručení (§ 125h odst. 3). Provozovatel vozidla na ni může v této lhůtě zareagovat dvěma způsoby, o nichž musí být, stejně jak o následcích marného uplynutí této lhůty, náležitě poučen. Především může tuto částku zaplatit nejpozději v den splatnosti. Obecní úřad obce s rozšířenou působností věc následně z tohoto důvodu odloží (§ 125h odst. 5), což znamená, že k zahájení řízení o přestupku nedojde. Místo toho ale může provozovatel vozidla rovněž sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (§ 125h odst. 6). V případě, že učinil toto sdělení, nebo jej ani neučinil ani nezaplatil určenou částku, obecní úřad obce s rozšířenou působností pokračuje v šetření přestupku. Obecní úřad obce s rozšířenou působností poté, co učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, vyhodnotí skutečnosti zjištěné v rámci šetření. Následně buď zahájí řízení o přestupku proti určité osobě, nebo věc odloží, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení takového řízení. V posléze uvedeném případě zahájí řízení o správním deliktu provozovatele vozidla [§ 125f odst. 4 písm. a)]. Toto řízení zahájí i tehdy, jestliže bylo řízení o přestupku zastaveno, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno [§ 125f odst. 4 písm. b)]. Je-li řízení o správním deliktu provozovatele vozidla zahájeno, pak již nelze zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. To neplatí, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti z některého z důvodů uvedených v 125f odst. 5 zákona o silničním provozu (§ 125g odst. 1). Jsou-li splněny výše uvedené podmínky projednání správního deliktu provozovatele vozidla (§ 125f odst. 4), obecní úřad obce s rozšířenou působností jej projedná a rozhodne o tom, zda se jej provozovatel vozidla dopustil. Za správní delikt se uloží pokuta, pro jejíž určení se použije rozmezí pokuty za přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč (§ 125f odst. 3).“
21. Předně soud zdůrazňuje, že žalobce nesprávně dovozoval, že v případě skutků pod bodem 7) a 13) výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně měl magistrát poté, kdy žalobce na jeho výzvu podle § 125 h odst. 1 zákona o silničním provozu nereagoval, povinnost pokračovat v šetření přestupku, když tento názor nemá oporu v zákoně, neboť v daném případě bylo relevantní, že žalobce byl řádně vyzván. Nicméně soud zásadní pochybení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

magistrátu spatřuje v tom, že řízení o správním deliktu v případě skutků pod bodem 7) a 13) výroku rozhodnutí nemělo být zahájeno, resp. bylo zahájeno předčasně, pro nesplnění podmínek vymezených v ustanovení § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu. Magistrát v případě těchto skutků učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku (doručil žalobci výzvu podle § 125 h odst. 1 zákona o silničním provozu, na níž žalobce nikterak nerefletoval), řízení o přestupku sice nezahájil, ale opomněl věc dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích odložit a namísto toho řízení o obou věcech podle § 140 odst. 1 správního řádu spojil a téhož dne (16. 11. 2015) zahájil řízení o správním deliktu žalobce vydáním příkazu č. j. MM/OK/PD,/33891/2015/MacDa. V projednávané věci měl magistrát nejprve přistoupit k odložení přestupku dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích, a teprve poté k zahájení řízení o správním deliktu žalobce.

22. Řízení o správním deliktu žalobce je tedy zatíženo vadou spočívající v tom, že magistrát v rozporu s § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu činil úkony v řízení o správním deliktu žalobce dříve, než byl přestupek řidiče odložen dle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích, tj. magistrát před zahájením řízení o správním deliktu neukončil řízení o přestupku procesním postupem podle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích. Soud je přesvědčen o tom, že v dané věci nelze hovořit o nepodstatné vadě řízení, která by neměla vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů.
23. Pokud jde o námitku nezákonné výše uložené sankce i tuto soud shledal důvodnou. Podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu se za správní delikt podle § 125f odst. 1 téhož zákona uloží pokuta, přičemž pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč. Dle § 125g odst. 2 zákona o silničním provozu se o více správních deliktech provozovatele vozidla podle § 125f vede společné řízení. Odstavec třetí § 125g téhož předpisu pak stanoví pravidlo pro ukládání sankce za více správních deliktů provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu projednaných ve společném řízení: uloží se jedna pokuta podle § 125f odst. 3 téhož zákona, pro určení její výše se použije sazba pokuty za přestupek nejprísněji postižitelný. V souzeném případě byl nejprísněji postižitelný přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za který bylo možné uložit pokutu v rozpětí 2 500 až 5 000 Kč, žalobci tak mohla být uložena pokuta v maximální výši 5 000 Kč, magistrát však uložil sankci přesahující tuto horní hranici zákonné sazby peněžité sankce o 3 700 Kč, tj. v konkrétní výši 8 700 Kč. Dlužno podotknout, že nepřekročitelný strop výše pokuty 10 000 Kč (a nikoli limit stanovený horní hranicí zákonné sazby sankce za nejprísněji postižitelný přestupek) stanovený v § 125f odst. 3 věta za středníkem uvedeného zákona, z něhož magistrát mylně patrně vycházel, by se uplatnil za situace, kdy by v důsledku aplikace tzv. asperační zásady v rámci společného řízení došlo při použití § 41 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, k navýšení horní hranice sazby pokuty nad uvedený absolutní strop. Právě uvedený zákon však nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017, tedy po spáchání projednávaných přestupků, resp. správních deliktů, a jelikož není pro žalobce příznivější, nelze jej na předmětnou věc použít.
24. Shora popsaná procesní vada je důvodem, pro který soud přistupuje ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Pokud jde o ostatní námitky v žalobě obsažené, jedná se o námitky právním zástupcem žalobce Mgr. Jaroslavem Topolem opakovaně v typově shodných věcech Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vznesené a zdejší soudem jako nedůvodné mnohokrát v rozsudcích např. následujících spisových značek vypořádané: námitka nedostatečného popisu místa spáchání přestupku viz rozsudek ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 15 A 105/2015, odstavce 66 - 69, rozsudek ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 15 A 148/2015, odstavce 24 a 25, rozsudek ze dne 22. 8. 2018, sp. zn. 15 A 55/2016, odstavec 16, rozsudek ze dne 5. 2. 2019, sp. zn. 15 A 26/2016, odstavce 24 - 26, viz rozsudek ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 15 A 66/2016, odstavec 21 - 24; námitka absence procesně použitelných důkazů prokazujících zaparkování vozidla řidičem na chodníku viz rozsudek ze dne 13. 2. 2019, sp. zn. 15 A 117/2016, odstavec 27; námitka nenařízení ústního jednání, nevyrozumění žalobce o možnosti účastnit se dokazování mimo ústní jednání a nepořízení protokolu o provedeném dokazování mimo ústní jednání viz rozsudek ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 15 A 148/2015, odstavce 19 a 20, rozsudek ze dne 5. 6. 2018, sp. zn. 15 A 45/2016, odstavce 17 a 18; námitka promlčení (správně prekluze) správního deliktu provozovatele vozidla viz rozsudek ze dne 22. 8. 2018, sp. zn. 15 A 55/2016, odstavce 16 - 20, rozsudek ze dne 5. 2. 2019, sp. zn. 15 A 26/2016, odstavce 27 a 28, rozsudek ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 15 A 66/2016, odstavce 25 - 28; námitka protiústavnosti skutkové podstaty správního deliktu provozovatele vozidla a povinnosti stanovené v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu viz rozsudek ze dne 13. 3. 2019, sp. zn. 15 A 73/2016, odstavce 14 - 17.

25. S ohledem na skutečnost, že řízení o správním deliktu bylo zahájeno bez splnění podmínek stanovených v § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, bylo podstatným způsobem porušeno ustanovení o řízení před správním orgánem, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Soud proto shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán výše uvedenými závěry soudu. Rozhodnutí magistrátu soud nezrušil, ačkoli to žalobce požadoval, neboť zjištěnou vadu lze odstranit v odvolacím řízení.
26. Protože žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 11 228 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „advokátní tarif“ [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu] a z částky 1 428 Kč představující 21 % DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. dubna 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.